U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **R. V.**, zast. JUDr. Jaroslavem Janečkem, advokátem, se sídlem Praha 10 – Dubeč, Starodubečská 158/41, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 11. 7. 2006, č. j. 48 Az 17/2006 – 15,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Zástupci žalobce JUDr. Jaroslavu Janečkovi, advokátovi, **s e p ř i z n á v á** odměna za zastupování ve výši 2400 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 11. 7. 2006, č. j. 48 Az 17/2006 – 15, zamítl žalobu žalobce směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 4. 2006, č. j. OAM-249/LE-C06-C09-2006, a rozhodl dále, že se žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení azylu podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Krajský soud dospěl v odůvodnění napadeného rozsudku k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Stěžovatel požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů a navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc byla vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení.

Krajský soud v Praze usnesením ze dne 31. 8. 2006, č. j. 48 Az 17/2006 – 34, ustanovil zástupcem stěžovatele pro řízení o kasační stížnosti JUDr. Jaroslava Janečka, advokáta.

K výzvě soudu byla podaná kasační stížnost doplněna podáním ze dne 9. 10. 2006. Stěžovatel uvedl, že má velký zájem pracovat v České republice na stavbách jako dělník, není kriminální osobou, je bývalý voják z povolání a dostává pouze 20 USD měsíčně za 20 let služby. Stěžovatel namítal, že neudělením azylu je vystaven perzekuci, neboť podle dostupných pramenů není Ukrajina ani Ruská federace hodnocena jako bezpečná země. Stěžovatel dále vyjádřil přesvědčení, že splňuje důvody pro udělení humanitárního azylu.

Kasační stížnost je nepřípustná.

Podle ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s. kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu *ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s. in fine brání tomu, aby stěžovatel v kasační stížnosti uplatňoval jiné právní důvody, než které uplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáváno, ač tak učinit mohl; takové námitky jsou nepřípustné* ...(srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2004, č. j. 1 Azs 34/2004 – 49, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 419/2004, www.nssoud.cz).

V podané kasační stížnosti stěžovatel uvádí zájem pracovat v České republice, námitku, že Ukrajina není bezpečná země, a tvrzení o splnění důvodů pro udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu.

Žádnou z těchto námitek však stěžovatel neuvedl v žalobě, ačkoliv mu v tom nic nebránilo. Z obsahu žaloby ze dne 20. 4. 2006 vyplývá pouze ta skutečnost, že stěžovatel vytýká žalovanému porušení ustanovení správního řádu, § 12 a § 91 zákona o azylu a nedostatečné informace o zemi původu. Žalovaný měl podle textu žaloby dále zvážit, že si voják z povolání zaslouží dobré zacházení ze strany státu, a měl se zabývat složitou situací stěžovatele.

V žalobě však stěžovatel nenamítal, že splňuje podmínky pro udělení humanitárního azylu, ani že Ukrajina není bezpečná země, ani že má zájem v České republice pracovat, což jsou klíčové důvody kasační stížnosti. Tato tvrzení a námitky se poprvé objevují až v kasační stížnosti a jejím doplnění, tato podání však neobsahují žádné jiné námitky.

Pouhé konstatování, že stěžovatel je bývalý voják z povolání, který dostává jen 20 USD měsíčně za 20 let služby, nepředstavuje důvod kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s., neboť z tohoto tvrzení nevyplývá, v čem stěžovatel spatřuje pochybení krajského soudu či žalovaného.

Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že podaná kasační stížnost se opírá jen o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl, a proto je nepřípustná ve smyslu ustanovení § 104 odst. 4 in fine s. ř. s.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřípustný.

S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 11. 7. 2006, č. j. 48 Az 17/2006 – 15, podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona odmítl jako nepřípustnou ve smyslu ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Odměna zástupci stěžovatele JUDr. Jaroslavu Janečkovi, advokátovi, který byl stěžovateli ustanoven usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 31. 8. 2006, č. j. 48 Az 17/2006 – 34, byla stanovena za jeden úkon právní služby ve výši 2100 Kč podle 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů [převzetí a příprava zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. b) téže vyhlášky] a režijní paušál podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky ve výši 300 Kč za každý úkon. Zástupci stěžovatele bude vyplacena částka ve výši 2400 Kč, a to z účtu Nejvyššího správního soudu do 30-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí. Za doplnění kasační stížnosti ze dne 9. 10. 2006 Nejvyšší správní soud zástupci stěžovatele odměnu nepřiznal, neboť ve světle výše uvedených skutečností nelze toto podání považovat za podání ve věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. ledna 2007

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu